

Celý film je o tom, že dva lidé uvíznou v časo-prostorové smyčce, která je náhodná. To znamená, že v některý čas dojde k tomu, že se dvě místa v té smyčce nepozorovatelně prolínou. Takže když někdo v té smyčce je, tak může jít po pěšině, dojde k určitému stromu, jde dál a po chvíli zase dojde k tomu stromu. Nebo dojde k rokli, vrátí se zpět a zase se dostane k té rokli, potom může jít zase zpět a dostane se na úplně jiné místo, protože všechno toto je náhodné. Navíc se prolínají i časy, takže může někdy potkat například sám sebe, může se vrátit zpět v čase nebo dopředu. Vše je náhodné. Kdybych to přirovnal k domu, tak člověk otevře dveře do pokoje, je tam kuchyně. Zavře, zase otevře a už je tam obývací a vidí se tam sám, jak se minulé úterý díval na televizi.

Celý příběh jsem rozdělil na části (1 až 20). Některé části se právě časově prolínají. Jaké části patří k sobě je napsaná tučně v závorce na začátku. Takže když např. v bodě 13 někdo ukradne Pirovi auto, tak je to zároveň i bod 20, na konci filmu, kde vidíme, že se Pira nějak přesunul zpět v čase a v podstatě si to auto ukradnul sám.

1. **(15)** Člověk v divném hábitu s kapucí se probudí na zemi uprostřed lesa. Je zmatený. Nemůže si na nic vzpomenout. Neví ani kdo je on sám. Vstane a vydá se z lesa ven. Byl na okraji, takže to dlouho netrvá a dostane se na nějakou polní cestu. Okolo jsou stromy a tráva. Najednou ho ale začne bolet hlava. Chytá se za hlavu, ale je to ještě horší. Je mu nějak divně. Vtom v hlavě uslyší nějaké hlasy. Říkají mu: "Rychle utíkej doprava!" Bolest hlavy je strašná a tak se rozhodne poslechnout. Vystartuje po pěšině směrem do prava a utíká co to jde. Cestou zakopne a svalí se na zem. Není mu dobře a chce si odpočinout. Ale hlasy v hlavě mu zase říkají ať utíká dál. Vstane tedy a běží.
2. **(10)** Běží okolo velkého keře po mírném stoupání nahoru. Vtom zahlédne jak před ním na zemi leží nějaký člověk. Je to on sám. Jen bez toho hábitu. Jeho druhé já se na něj nechápavě dívá. On taky. Hlava se mu ale zase rozbolí a uslyší hlasy: "Utíkej dál!". Poslechne a utíká. Už mu dojdou všechny síly. Svalí se na zem a omdlí.
3. **(13, 20)** Po nějaké době se probere. Už je mu lépe ale pořád si nic nepamatuje. Neví co má dělat. Rozhodne se že jít dál. Po chvíli cesty mu začne být zase trochu divně. Sedne si na zem a chvíli odpočine. Za nějakou dobu za sebou uslyší hlas: "Hej! Nevíš kudy se dostanu..." Nestihne se ani otočit a člověk co k němu přicházel se rozběhne zpět za svým autem. Někdo mu s ním ujel. Ještě ho slyší v dálce křičet na toho, kdo mu s autem ujel. Rozhodne se jít za ním. Jde na polní cestu, ale ten člověk jakoby se vypařil.
4. **(18)** Chce ho najít a tak se vydá směrem do lesa, tam kam ujíždělo jeho auto. Jde kousek lesem, ale nikoho nevidí. Už je na okraji lesa, vyjde zpoza křoví a před sebou uvidí rokli. Nemůže jít dál. Na druhé straně rokli ale zahlédne dvě osoby. Zjistí že je to zase to jeho druhé já spolu s někým dalším. Hádají se. V tom ho zase začne bolet hlava. Slyší hlasy jak mu říkají, že se musí vrátit do lesa. Najednou uslyší křik. Ohlédne se zpět směrem k rokli. Vidí své dvojče ležet na dně, nehýbe se. Ten druhý člověk k němu běží po pěšině, která vede dolů. Cloume s ním, ale druhé já se nehýbe. Bolest hlavy se ale zhorší a tak se rozhodne poslechnout a vrátí se do lesa.
5. **(19)** Jde kousek lesem a pak mu hlasy řeknou, ať jde doleva a vyjde ven z lesa. Udělá to. Před sebou najde člověka, který shodil jeho druhé já. Sedí na zemi a vypadá, že není úplně v pořádku. Zavolá na něj: "Jak se jmenuješ?" Člověk co sedí na zemi se ohlédne. Je překvapený. Říká: "Ty žiješ? Jak to že žiješ?" Je šťastný a stoupne si. Člověk v hábitu řekne našťvaně: "Jak se jmenuješ?", "Já jsem Pira", "Tys mě zabil?!" Ten v hábitu má za zády klacek a praští po hlavě. Pira padne omráčený na zem. Člověk v hábitu ho chytne a odvede do lesa.
6. Po nějaké době dojdou k malé jeskyni. Člověk v hábitu ho tam hodí. Vevnitř jsou nějaké provazy. Sváže mu ruce a nohy. V tom ho zase začne bolet hlava. Hlasy mu říkají, že musí jít ven z lesa. Bolest je ale nesnesitelná. Člověk v hábitu si svůj hábit sundá, drží se za hlavu a v bolestech a s křikem vyběhne pryč.
7. **(16)** Běží chvíli po lese. Najednou pře sebou uvidí Píru. Rozběhne se za ním a skočí na něj ze zadu. Začne po něm rvát, jak se odtamtud dostal. Ten však neví o čem mluví. Shodí ho ze sebe, řekne že je blázen a uteče. Člověka (už bez hábitu) začne zase bolet hlava. Slyší hlasy jak mu říkají aby šel zpět do jeskyně. Bolest je hrozná. Rve na celý les ať s tou bolestí a těmi hlasy přestanou. Že už to nemůže vydržet. Nakonec se zase rozběhne k jeskyni.

8. Přiběhne tam a Pira leží pořád svázaný. Nechápe to. Pira je už při vědomí. Přiběhne k němu, vezme klacek a dá mu ho ke krku. Říká mu ať ty hlasy přestanou, jinak že ho zabije. Že s tím má určité něco společného. Pira na něj spustí, že ty hlasy musí poslouchat, že je dostanou ven z té smyčky. Je už ale moc unavený a omdlí. Svázaný člověk se snaží rozvázat. Nakonec se mu to podaří. Snaží se ho probudit. Trochu se mu to podaří, ale je moc mimo. Ptá se ho, co mu ty hlasy říkají. Dostane z něj jenom, že musí jít nahoru po srázu ven z lesa. Chytne ho a táhne ho s sebou.
9. Vyjdou ven. Ptá se ho kam dál. Říká, že už je to všechno. Najednou za sebou uslyší přijíždět auto. Rozběhne se za ním a nechá tam člověka (teď už bez hábitu) ležet. Chvilí leží na zemi.
10. **(2)** Najedou k němu někdo přibíhá z dálky. Zjistí, že je to on sám. Chvilí nechápe, ale pak si vzpomene, že si tuto situaci už pamatuje. Že ten co k němu teď přiběhl byl on sám hned po tom, co se probudil v lese. Než mu ale stihne něco říct, tak zase uteče. Přesně jako se to stalo minule. Je ale moc unavený a usne.
11. **(17)** Za nějakou dobu ho probudí cloumání. Je to zase ten druhý člověk. Ptá se ho, proč na něj sakra v tom lese skočil a proč se tady válí. Stoupne si a řekne mu: "Už jsem si na všechno vzpomněl!"
12. *(před 6 hodinami)* Pira hraje ve své zkušebně za bubny. V tom mu zavolá starý známí. Říká, že pořádá na rychlo bečku, jestli nechce přijet. Pirovi se nejdřív nechce, ale pak že jo. Jenomže nezná cestu. Kamarád mu doporučí zkratku přes les, že to určitě najde. Pira teda souhlasí a hned jede. Ve spěchu si ale zapomene mobil. Nasedne do auta a jede.
13. **(3, 20)** Po nějaké době se dostane k lesu. Projíždí po polních cestách. Za chvíli ale zjistí, že neví jak dál a že se asi ztratil. Naštěstí ale vedle polní cesty v trávě sedí nějaký člověk v hábitu. Zastaví auto a jde se ho zeptat na cestu. Říká: "Hej! Nevíš kudy se dostanu...", ale v tom uslyší, jak někdo startuje jeho auto a ujíždí. Pira se rozběhne za autem. Křičí ať zastaví. Auto ale ujíždí pryč. Rozhodne se, že se vrátí za tím člověkem co se ho chtěl zeptat na cestu.
14. Jde tam, ale nikdo tam už není. Je nasranej. Nadává, že se mohl na celou bečku vysrat. Rozhodne se, že bude pokračovat někudy dál a že se snad dostane na silnici. Po nějaké době se ale dostane jenom k lesu. Rozhodne se, že půjde tedy lesem a doufá, že se někam dostane.
15. **(1)** Po chvilce uvidí zase toho člověka v hábitu, jak leží v dálce na zemi. Chce jít za ním, ale ten člověk si stoupne a jde pryč. Rozběhne se za ním.
16. **(7)** V tom ale na něj ze zadu někdo skočí. Křičí na něj "Jak se dostal pryč." Pira nechápe co to má znamenat. Svalí ho a uteče.

17. **(11)** Chvilí bloudí po lese, ale pak vyjde ven. Na louce zahlédne člověka co ho před chvílí napadl, jak leží na zemi. Půjde k němu a začne ho probouzet. Ten se probudí. Je zmatený. Pira se ho ptá, proč na něj sakra v tom lese skočil a proč se tady válí. Neznámí člověk vstane a řekne: "Už jsem si na všechno vzpomněl!"
Následuje přibližně tento rozhovor:
 B: Přišel jsem tě odsud dostat.
 A (nedůvěřivý úsměv): A jak víš, že jsem se tu ztratil.
 B: To je... složitý.
 A: Dobře, kudy teda půjdem.
 B: To je... taky složitý.
 B: Budu dostávat postupně instrukce a snad se odsud dostaneme.
 A: Dostávat instrukce?
 B: Jo, nebude to hned, ale měli by nám pomoci. Musíme být v určitý čas na určitém místě...
 A: Počkej, kdo by nám měl pomoci?
 B: Moji lidi.
 A: Co to tady kecaš.
 B: Musíš mi věřit.
 A: Hej, víš co si myslím? Že seš blázen a hustíš tady do mě hovadiny (odchází jiným směrem).
 B: Počkej! Jedině já tě odsud můžu dostat.
 A: Myslím že se odsud dostanu, když půjdu pořád rovně.
 B: Nedostaneš. Jsi uvězněn v časoprostorové smyčce, kterou jsem se svými lidmi vytvořil... kterou vytvořím, asi za 1000 let v budoucnu.
 A (podívá se na něj, usměje a jde si dál svou cestou)
 B: Hej, počkej. Musíš mi věřit.
 A: Když teda víš kudy, tak mi řekni kudy.
 B: To není tak jednoduché. Oni mi posílají zprávy. Celé je to dost komplikované. Moji lidé to ani nemají moc pod kontrolou. Proto ses sem i dostal. Nebylo to úmyslně. Nikdo se sem neměl dostat.
 A: Víš co? Už za mnou nechod'. Vypadni! (odchází)
 Divný člověk za Pirou pořád chodí a říká, že musí jít jinudy. Pira mu říká, ať vypadne.
18. **(4)** Postupně se dostanou k nějaké rokli. Pira řekne, že se musí vrátit. Divný člověk na to, že jestli ho nebude poslouchat a nepůjde tou cestou co říká on, tak že se odtud nedostane. Už neví jak ho přesvědčit a tak ho chytne a chce odtáhnout svojí cestou. Pira se naštve, a strčí do něj. Bohužel jsou na okraji té rokli, divný člověk zakopne a spadne dolů. Pira navíc co má dělat. Běží pořád rovně po pěšině dolů za ním. Chvilí s ním cloume, ale zjistí, že je mrtvý. Lekne se a uteče. Běží pořád rovně po pěšině, kterou přišli k rokli. Za chvilí doběhne zase na to stejné místo. Mrtvý člověk tam pořád leží. Nechápe to, je zmatený. Rozběhne se teda znovu zpět. Za chvilí zase doběhne na to stejné místo. Řekne si, že měl asi pravdu. Že na tom asi něco bude. Řekne si, že je pěkně v prdeli. Jde pryč od rokli, kousek po cestě, vzdá to a sedne si na zem.
19. V tom k němu z lesa přiběhne ten divný člověk v hábitu. **Pokračování je stejné jako bod 5, pak 8 a 9, ale z Pirovo pohledu.**
20. **(3, 13)** Pira doběhne ke svému autu. Uvidí sám sebe, jak od auta odchází a ptá se člověka v hábitu na cestu. Využije situace a ukradne si svoje vlastní auto. Odjede. Po chvíli najde silnici. **KONEC**

Pozadí příběhu, které se ve filmu přímo nevypráví je následující:

V budoucnu, asi za 1000 let už nebude Země obyvatelná a lidé odletí na jiné planety. Budou ale na Zemi dělat experimenty, které by si na svých nových planetách nedovolili. Jeden z experimentů bude s manipulací s časem a prostorem v omezeném místě. Několika vědcům v budoucnu se podaří vytvořit na určitém prostoru pole, kde dochází k náhodným časoprostorovým anomáliím. Shodou okolností je to to místo, kde se Pira ztratil. Vědci svůj experiment nemají plně pod kontrolou. Nedokážou to zrušit a tak do minulosti pošlou svého člověka s tím, že mu budou dávat instrukce, kde má být na jakém místě v jaký čas tak, aby dostal Piru ze smyčky ven. Instrukce mu budou předávat z budoucna rovnou do mozku. Protože tento experiment nemají plně pod kontrolou, tak při předávání instrukcí dojde ke ztrátě paměti jeho člověka. Hlasy, které mu říkají kam jít ale slyší, jenom neví co to je a začne z toho bláznit. Nakonec si vzpomene, ale nešťastnou náhodou umře.